

Arrest

nr. 109 233 van 6 september 2013
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Berckmansstraat 104
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 17 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. COMELIAU loco advocaat F. GELEYN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Gambiaanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 13 maart 1992 te Serekunda. U bent van Wolof origine en u bent moslim. U bent opgegroeid in Serekunda maar op jonge leeftijd, in 1998, verhuisde u naar Kololi. Uw vader was immers ernstig ziek en besloot om u te laten adopteren door zijn goede vriend Baba K. Jobe. Baba Jobe was een erg rijk en invloedrijk man in Gambia, en u trok in 1998 in bij hem in Kololi, samen met zijn eerste vrouw en drie kinderen. Uw vader overleed in 2000 en uw moeder amper een jaar later in 2001. U groeide op in Kololi, liep er school en studeerde af in 2009. U was erg sportief en was actief in het schoolvoetbalteam waar u kapitein was. Na

het beëindigen van uw middelbare studies kon u aan de slag als professioneel voetballer bij de 'Gambian Ports Authority'. U won met dit team het Gambiaans kampioenschap in 2010. Uw adoptievader Baba Jobe was initieel een medestander van de Gambiaanse president, en werd zelfs een van de leiders van diens partij APRC, en lid van het Gambiaanse nationale parlement in 2003. Hij werd echter tevens beschuldigd door de VN omwille van zijn vermeende betrokkenheid in wapenhandel en handel in diamanten in het kader van de burgeroorlog in Sierra Leone. In 2003 werd Baba Jobe zelf beschuldigd door de Gambiaanse autoriteiten en voor de rechtbank gebracht omwille van economische misdrijven. Net voor zijn arrestatie gaf hij aan u enkele documenten die u in het geheim diende te bewaren. In 2004 werd Baba Jobe uiteindelijk veroordeeld tot een gevangenisstraf van negen jaar en werd hij opgesloten in de Mile 2 gevangenis. In de jaren die hierop volgden ging u hem af en toe bezoeken in de gevangenis samen met zijn vrouw. Na zijn arrestatie verhuisde u eveneens naar Serekunda waar u in een appartement woonde in de compound van uw overleden vader. In januari 2011 ging u alleen op bezoek bij Baba Jobe in de Mile 2 gevangenis, en tijdens dit bezoek vertelde hij u wat er in de documenten stond die hij u had gegeven. U had nog niet in de documenten durven kijken en was dan ook verrast over wat uw adoptievader vertelde. In de documenten zouden allerlei illegale transacties vermeld zijn waarin hij en de president betrokken waren. Het ging over wapenhandel, drugshandel, witwassen van geld, maar ook over de dood van opposanten en betrokkenheid in conflicten in Sierra Leone en Guinée-Buissau. Baba Jobe vroeg u nogmaals om deze documenten op een veilige plaats te bewaren in afwachting van zijn nakende vrijlating. In september ging u nogmaals op bezoek in de gevangenis en uw adoptievader had het nogmaals over de inhoud van de documenten. Drie dagen later vielen agenten echter binnen in uw appartement en u werd gearresteerd. Blijkbaar hadden enkele personen uw gesprek met uw adoptievader in de gevangenis afgeluisterd, waardoor men uw appartement wilde doorzoeken om de bewuste documenten op te sporen. Men vond deze documenten uiteindelijk en u werd meegenomen naar een voor u onbekende plaats. U werd opgesloten in een cel en werd het slachtoffer van ernstige mishandelingen. Men ondervoeg u erg vaak, en men bracht ook een compound van uw overleden vader ter sprake waar homoseksuelen geregeld samenkwamen in het geheim. U ontkende alles, en werd in november 2011, na ongeveer twee maanden opsluiting ziek en kreeg malaria. U werd in die mate ziek dat u naar het ziekenhuis diende overgebracht te worden op 20 november 2011 waar u tot 28 november 2011 verbleef. Tijdens het verblijf in het ziekenhuis maakte u kennis met een dokter aan wie u over uw problemen vertelde. Hij was bereid u te helpen, en zei dat hij het nodige zou doen om u te helpen ontsnappen. Na uw ontslag uit het ziekenhuis werd u terug opgesloten op de voor u onbekende plaats, maar u diende nog af en toe op controle te gaan in het ziekenhuis. Begin december diende u voor een dergelijke controle overgebracht te worden naar het ziekenhuis. De dokter had voor u een doktersuniform voorzien zodat u op die manier het ziekenhuis kon verlaten op het tijdstip van het gebed. Buiten stond vervolgens een taxi u op te wachten die u naar het huis van de dokter in Bijilo bracht. U bleef hier nog enkele dagen in afwachting van uw vlucht uit Gambia. Op 5 december 2011 kon u uiteindelijk Gambia verlaten met de hulp van een smokkelaar. U nam het vliegtuig in de richting van België waar u op 6 december 2011 aankwam. De volgende dag vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U verklaart tijdens het gehoor dat u uw land van herkomst bent ontvlucht omdat u vreest aangehouden te worden door de Gambiaanse autoriteiten omdat u in het bezit zou zijn geweest van enkele geheime documenten van uw overleden adoptievader Baba Jobe waarin de rol van de Gambiaanse president besproken zou worden in enkele duistere gebeurtenissen en transacties uit het verleden; u zou ook beschuldigd zijn door de Gambiaanse autoriteiten het samenkomen van homoseksuelen te hebben vergemakkelijkt door een woning van uw overleden vader ter beschikking te stellen (zie gehoorverslag CGVS, dd.19 april 2012, p.7-8). Volgende opmerkingen dienen echter gemaakt te worden in het kader van het door u aangehaalde asielrelaas.

Vooreerst kunnen enkele opmerkingen gemaakt worden betreffende de geheime documenten die u in uw bezit zou hebben gehad en die u zou hebben ontvangen van uw stiefvader Baba Jobe toen die aangehouden werd en opgesloten in een Gambiaanse gevangenis. U geeft tijdens het gehoor immers aan dat u in 1998 geadopteerd werd door Baba K Jobe die in de jaren nadien steeds een grotere rol zou spelen in de politieke partij APRC van de nog steeds aan de macht zijnde

president Jammeh; in 2004 werd uw adoptievader echter veroordeeld door een Gambiaanse rechtbank tot een gevangenisstraf van negen jaar nadat hij in onmin was geraakt met de Gambiaanse president en beschuldigd werd van economische misdrijven (zie gehoorverslag CGVS, dd.19 april 2012, p.7-8). Volgens uw verklaringen tijdens het gehoor voor het CGVS zou uw oom u net vóór zijn arrestatie en opsluiting enkele geheime documenten gegeven hebben met de opdracht deze bij te houden en te bewaren voor hem (zie gehoorverslag CGVS, dd.19 april 2012, p.8). U geeft aan dat u deze documenten reeds op jonge leeftijd zou hebben ontvangen en dat u deze steeds goed bewaard zou hebben zonder de inhoud van de documenten in de hierop volgende jaren te bekijken (zie gehoorverslag CGVS, dd.19 april 2012, p.8-9). In de jaren na de veroordeling en na zijn opsluiting in 2004 – uw adoptievader werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 9 jaar – zou u hem verscheidene keren bezocht hebben zonder dat er iets gezegd werd over de bewuste documenten die u diende te bewaren voor uw adoptievader (zie gehoorverslag CGVS, dd.19 april 2012, p.11). U verklaart tussen 2004 en 2011 nooit enige problemen te hebben gekend met de Gambiaanse autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, dd. 19 april 2012, p.11). U geeft ook aan dat uw adoptievader tussen 2004 en 2011, tijdens uw bezoeken aan hem in de gevangenis, op geen enkel moment iets over de aan u overhandigde documenten heeft gezegd (zie gehoorverslag CGVS, dd.19 april 2012, p.12); u verklaart dat hij er met geen woord over gerept heeft tijdens uw bezoeken (zie gehoorverslag CGVS, dd. 19 april 2012, p.12). Volgens uw verklaringen zou uw oom u vervolgens uiteindelijk over de inhoud van de documenten in kwestie hebben verteld tijdens een bezoek aan hem in januari 2011 (zie gehoorverslag CGVS, dd. 19 april 2012, p.12). Uw adoptievader zou u op dat moment verteld hebben dat er in de bewuste documenten allerlei illegale transacties en gebeurtenissen beschreven staan die de president wel eens in een slecht daglicht kunnen plaatsen en hij zou nogmaals benadrukt hebben dat u deze documenten goed diende bij te houden (zie gehoorverslag CGVS, p.12). In september 2011 zou u hem nogmaals bezocht hebben in de gevangenis waarop jullie het een tweede maal over deze documenten zouden hebben gehad (zie gehoorverslag CGVS, dd.19 april 2012, p.12). Niet veel later zou u volgens uw verklaringen aangehouden zijn door de Gambiaanse autoriteiten en zou er een huiszoeking hebben plaatsgevonden in uw woning waarbij de 'geheime' documenten in beslag zouden zijn genomen (zie gehoorverslag CGVS, dd.19 april 2012, p.8-9). **Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u tijdens beide gehoren voor het CGVS aangeeft op geen enkel moment in de bewuste documenten te hebben gekeken en dat u bijgevolg niet (in detail) kan vertellen wat er in de documenten vermeld staat** (zie gehoorverslag CGVS, dd.19 april 2012, p.12). U verklaart dat u de documenten nooit geopend heeft en dat u ze bijgevolg nooit gelezen heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Als verklaring hiervoor geeft u aan dat u zo opgevoed was, dat het geheime documenten waren en dat uw oom gevraagd had ze niet in te kijken (zie gehoorverslag CGVS, 19 april 2012, p.12). U voegt eraan toe dat u veel respect had voor uw oom en dat u de documenten daarom niet geopend heeft en dat u zich geen vragen stelde over deze documenten en de inhoud ervan (zie gehoorverslag CGVS, dd.30 januari 2013, p.4). Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS wordt u eveneens gevraagd hoe oud u dan was op het moment dat u de documenten werden overhandigd waarop u antwoordt dat u tussen acht en tien jaar moet geweest zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Hierbij kan opgemerkt worden dat u wel erg jong was om de verantwoordelijkheid van zulke 'belangrijke' documenten te dragen hoewel u als verklaring hiervoor geeft dat men u in ieder geval op geen enkel moment zou kunnen verdenken zulke documenten in uw bezit te hebben (zie gehoorverslag CGVS, dd.30 januari 2013, p.5). Echter, indien de documenten daadwerkelijk zulke gevoelige informatie bevatten als u beweert – hoewel u zelf in feite nooit in de documenten zou hebben gekeken – kunnen op zijn minst enkele vragen gesteld worden omtrent de wel erg jonge leeftijd die u had op het moment dat deze documenten aan u gegeven zouden zijn door uw adoptievader. Omtrent het door u aangehaalde respect voor uw oom en uw opvoeding – als reden waarom u nooit een blik zou geworpen hebben op de inhoud van de documenten – dient opgemerkt te worden dat u in eerste instantie verklaart dat u uw adoptievader als een goed en respectvol man beschouwde tot op het moment, in januari 2011, dat hij u over de inhoud van de documenten zou hebben verteld en over de activiteiten waarin hij betrokken zou zijn geweest (zie gehoorverslag CGVS, dd.30 januari 2013,p.5). U verklaart tijdens datzelfde gehoor dat u na dat moment kwaad was en dat u zich verraden voelde door uw oom (zie gehoorverslag CGVS, dd.30 januari 2013,p.5). Gevraagd of u na dit moment dan niet de drang voelde om in de documenten te kijken, aangezien uw respect voor uw adoptievader toch enigszins aangetast was, verklaart u nogmaals eenvoudigweg dat u dit niet deed omwille van uw opvoeding (zie gehoorverslag CGVS, dd.30 januari 2013, p.6). Echter, het feit en in het licht van uw verklaring dat u zich verraden voelde door uw adoptievader nadat hij u verteld zou hebben over de inhoud van de documenten, doet enigszins afbreuk aan de redenen die u aangeeft waarom u op geen enkel moment in de documenten zou hebben gekeken. U verklaart immers meermaals dat u veel respect had voor uw adoptievader en dat u omwille van uw opvoeding door deze man nooit naar de inhoud van deze documenten zou hebben gekeken Maar aangezien u verklaart na januari 2011 zich verraden te hebben gevoeld door uw adoptievader, en aangezien u na januari 2011 nog ruim de tijd had

om de documenten te raadplegen en te verifiëren of hetgeen uw adoptievader verteld had, klopte, en wat de precieze inhoud van de documenten was, kan het als opmerkelijk bestempeld worden dat u dit nagelaten heeft met als verklaring hiervoor nogmaals het respect dat u voor uw adoptievader had en de opvoeding die u van hem heeft gehad. Het doet de nodige vragen rijzen dat u zelfs op het moment dat u zich verraden zou hebben gevoeld nooit in de documenten zou hebben gekeken en dat u bijgevolg geen informatie kan geven over de precieze inhoud en details van de documenten in kwestie (zie gehoorverslag CGVS, dd.30 januari 2013, p.6-7). **Wat betreft de inhoud van deze door u aangehaalde geheime documenten blijft u bovendien eerder vaag.** U kan geen details of geen precieze informatie geven over de inhoud van deze 'belangrijke' documenten en kan enkel vertellen wat uw oom u over de inhoud van deze documenten zou hebben verteld tijdens uw bezoek aan hem in januari 2011 en in september 2011 (zie gehoorverslag CGVS, dd.30 januari 2013, p.5-6). Volgens uw verklaringen zou uw oom u verteld hebben dat er informatie in vermeld stond over zijn periode in Libië, dat hij er gevochten heeft – al weet u niet precies wanneer – dat er informatie instond over drugshandel en diamant- en wapenhandel, dat er namen instonden van bepaalde personen... (zie gehoorverslag CGVS, 30 januari 2013, p.5); u voegt eraan toe dat uw adoptievader zei dat er veel details instonden, maar dat hij niet alle concrete details kon vertellen (zie gehoorverslag CGVS, dd.30 januari 2013, p.5). U komt bijgevolg niet verder dan wat algemene gebeurtenissen en activiteiten aan te halen waarin uw adoptievader betrokken zou zijn geweest – activiteiten en gebeurtenissen waarvoor hij overigens eveneens beschuldigd was door de VN zoals uitgebreid besproken in de Gambiaanse media (zie landeninformatie, administratief dossier). De vaststelling dat u niet verder komt dan wat algemene (en algemeen bekende) activiteiten en gebeurtenissen op te sommen waarin uw adoptievader, en al dan niet de Gambiaanse president, betrokken zou zijn geweest, en dat u niet in staat bent details te geven over de precieze inhoud van de door u aangehaalde documenten, doet verdere vragen rijzen betreffende de geloofwaardigheid van uw asielrelaas zeker in het licht van het belang van deze documenten in kwestie in het kader van het geheel van uw asielrelaas.

Verder kunnen enkele opmerkingen worden gemaakt of vragen worden gesteld bij het tijdstip en het waarom van de toelichting van uw adoptievader bij de inhoud van de bewuste documenten. U geeft immers aan dat uw oom u tijdens een bezoek aan hem in de gevangenis in januari 2011 zou verteld hebben over de inhoud van de documenten, en dat hij dit een tweede maal zou gedaan hebben tijdens een ander bezoek in september 2011. Bij deze verklaringen van uw persoon omtrent de omhullingen van de inhoud van de bewuste documenten dient ten eerste de vraag gesteld worden waarom uw oom precies in januari 2011 u verteld zou hebben wat er in de documenten terug te vinden is terwijl hij er in de jaren ervoor met geen woord over gerept zou hebben, zoals u zelf aanhaalt tijdens het gehoor. Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS geeft u aan dat hij dit aan u vroeg en zei in januari 2011 omdat hij wou bekennen en omdat hij de rol van de president wou onthullen via deze documenten (zie gehoorverslag CGVS, dd.31 januari 2013, p.6), al kan bij deze verklaring de opmerking gemaakt worden waarom hij dit dan niet eerder gedaan of gewild zou hebben, of waarom hij gewoon niet zijn nakende vrijlating eind 2011 zou hebben afgewacht om het met u over deze (inhoud van de) documenten te hebben. Immers, tijdens het gehoor wordt u gevraagd met welk doel uw adoptievader u deze onthullingen zou hebben gedaan in 2011 waarop u antwoordt dat hij het gewoon zei omdat hij wilde dat u de documenten goed zou bijhouden (zie gehoorverslag CGVS, dd.30 januari 2013, p.6). Hierbij dient dan weer opgemerkt waarom uw adoptievader een dergelijk risico zou nemen om in zulke (gevangenis)omstandigheden zo'n gevoelige informatie te verstrekken met als enig doel u nog eens op het hart te drukken de documenten goed bij te houden, wat hij u negen jaar eerder al had gevraagd en waarover hij in de jaren die volgden nooit nog iets over vermeld zou hebben. Immers, uw adoptievader bevond zich al meerdere jaren in de gevangenis zodat hij er redelijkerwijze zich toch van bewust moet zijn geweest dat zulke beweerde gevoelige informatie ter sprake te brengen in zulke omstandigheden bepaalde risico's met zich meebracht. Het lijkt in ieder geval niet plausibel dat hij zulk risico zou nemen – met als enig doel u enkel te bevestigen dat u de documenten moest bijhouden – en dat hij niet gewoon zijn vrijlating zou hebben afgewacht om u over de bewuste documenten aan te spreken. **U slaagt er bijgevolg niet in een afdoende uitleg te verschaffen met welk doel uw adoptievader het met u over de inhoud van de documenten in kwestie zou hebben gehad in januari 2011 en december 2011 waardoor ook de geloofwaardigheid van dit cruciaal element van uw asielrelaas in het gedrang lijkt te komen.** Daarenboven is het eveneens vreemd te noemen dat uw adoptievader u in januari 2011 zou hebben aangesproken over de inhoud van deze documenten en dat u in de hierop volgende maanden hoegenaamd geen problemen zou hebben gehad of gekend met de autoriteiten, terwijl u na jullie tweede vermeende gesprek over de documenten in september 2011 wel ernstige problemen zou hebben gekend met de autoriteiten. U geeft aan dat jullie tijdens jullie tweede gesprek misschien wel afgeluisterd werden door bepaalde personen (zie gehoorverslag CGVS, dd.19 april 2012, p.11-12), al kan hierbij zoals gezegd de vraag gesteld worden waarom u hoegenaamd

geen problemen zou hebben gekend na jullie eerste beweerde gesprek enerzijds, en of uw oom dit risico niet zou kunnen ingeschat hebben na zijn jarenlange gevangenisverblijf anderzijds. In ieder geval, geeft u aan dat u drie dagen na jullie tweede vermeende gesprek over de documenten zou zijn opgepakt door de Gambiaanse autoriteiten, waarbij opgemerkt kan worden dat **uw verklaringen over deze arrestatie en detentieperiode ook eerder als vaag en niet overtuigend bestempeld kunnen worden.** Zo heeft u geen enkel idee waar u gedurende uw beweerde detentieperiode zou zijn opgesloten (zie gehoorverslag CGVS, dd.19 april 2013, p.13). Gevraagd hoe lang het dan duurde vooraleer u aankwam op de plaats van detentie, en of het ver van uw woning was, antwoordt u nogal weinig overtuigend dat u het niet weet omdat u geen horloge droeg (zie gehoorverslag CGVS, dd.19 april 2012, p.13). Nadien wordt u eveneens gevraagd om de plaats van detentie te beschrijven waarop u niet verder komt dan te antwoorden dat het een donkere kamer was waar er muggen waren en waar u niet veel kon zien (zie gehoorverslag CGVS, dd.19 april 2013, p.13). Gevraagd of u niet meer kan vertellen, antwoordt u van niet (zie gehoorverslag CGVS, dd.19 april 2013, p.13). Tijdens het tweede gehoor wordt u nogmaals gevraagd op welke plaats u opgesloten werd maar ook deze keer moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, dd.30 januari 2013, p.6) wat toch vreemd is in het licht van uw verklaringen dat u wegens een ziekte meermaals overgebracht werd naar een ziekenhuis om erna terug naar de beweerde plaats van detentie te worden gebracht (zie gehoorverslag CGVS, dd.19 april 2012, p.15-16). **Uw verklaringen over uw beweerde detentieperiode zijn in ieder geval niet overtuigend te noemen waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het geheel verder in het gedrang komt.**

Bovenstaande vaststellingen leiden er in ieder geval toe te stellen dat uw verklaringen betreffende de door u aangehaalde 'geheime' documenten en de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid voor uw persoon met de Gambiaanse autoriteiten als niet overtuigend en als niet geloofwaardig bestempeld kunnen worden gezien de vage, niet overtuigende en onlogische verklaringen hieromtrent gemaakt door uw persoon tijdens twee verschillende gehoren voor het CGVS.

Wat betreft de beweerde tegen u geuite beschuldiging door diezelfde Gambiaanse autoriteiten dat u de samenkomst van bepaalde homoseksuelen zou hebben vergemakkelijkt door een huis van uw vader ter beschikking te stellen, dient eveneens opgemerkt te worden dat uw verklaringen dienaangaande niet overtuigend zijn. U linkt deze door u aangehaalde problemen immers ook aan de hierboven vermelde gebeurtenissen en aan de beweerde hieruit volgende arrestatie en detentie tijdens dewelke u geconfronteerd zou zijn met dergelijke beschuldigingen, aldus uw verklaringen tijdens de verschillende gehoren voor het CGVS (zie gehoorverslag CGVS, dd.19 april 2012, p.14). Aangezien de hierboven vermelde gebeurtenissen omtrent de 'geheime' documenten en de hieruit voortgekomen vermeende problemen met de Gambiaanse autoriteiten als niet geloofwaardig kunnen worden bestempeld, komt eveneens de geloofwaardigheid van dit aspect van uw asielrelaas in het gedrang. Bovendien zijn uw verklaringen over deze beweerde beschuldiging tegen uw persoon eveneens niet overtuigend te noemen als zou u de samenkomst van homoseksuelen gefaciliteerd hebben. Tijdens het gehoor voor het CGVS wordt u onder meer gevraagd op welke manier de autoriteiten dit dan te weten zouden zijn gekomen waarop u antwoordt dat iemand het hen verteld zou hebben (zie gehoorverslag CGVS, dd. 30 januari 2013, p.7). Gevraagd wie het dan aan de autoriteiten verteld zou hebben, moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, 30 januari 2013, p.7). Het is ook vreemd te noemen dat u enerzijds aangeeft dat u inderdaad als sinds 2006 een compound ter beschikking stelde van uw homoseksuele vrienden, maar dat u anderzijds verklaart hierbij hoegenaamd geen problemen te hebben gekend tussen 2006 en 2011 (zie gehoorverslag CGVS, dd.30 januari 2013, p.7). Tijdens het gehoor wordt u eveneens gevraagd of er dan ook homo's werden aangehouden die u zou hebben geholpen waarop u antwoordt dat u het niet weet omdat u opgesloten was (zie gehoorverslag CGVS, dd.30 januari 2013, p.7). Later wordt u eveneens gevraagd wat er nadien met de compound is gebeurd waar homoseksuelen zouden zijn samengekomen sinds 2006 waarop u antwoordt dat u eigenlijk niet weet wat ermee gebeurd is aangezien u in de gevangenis was (zie gehoorverslag CGVS, dd.30 januari 2013, p.8). Tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS liet u ook vallen dat u wel twee homoseksuele vrienden kent die zouden zijn aangehouden door de autoriteiten waarvan één reeds in 2006 zou zijn aangehouden en de andere in 2011 (zie gehoorverslag CGVS, dd.19 april 2012, p.14-15). Gevraagd wat er met hen gebeurd is, geeft u weer het weinig overtuigende antwoord dat u het niet weet maar dat ze in de Mile2 gevangenis zouden zitten (zie gehoorverslag CGVS, dd. 19 april 2012, p.15). Ook wanneer u gevraagd wordt in welke omstandigheden de door u vermelde man in 2011 zou zijn aangehouden, komt u niet verder dan weinig overtuigend te stellen dat hij homo was, en dat u denkt dat hij aangegeven was, en dat u denkt dat zijn vriend een blanke man was... (zie gehoorverslag CGVS, dd.19 april 2012, p.15). **Uw**

verklaringen betreffende de vermeende beschuldiging tegen uw persoon als zou u de samenkomst van homoseksuelen hebben vergemakkelijkt zijn bijgevolg evenmin overtuigend te noemen zodat ook dit aspect van uw asielrelaas als niet geloofwaardig kan beschouwd worden.

Tot slot legt u nog enkele documenten neer ter staving van uw asielrelaas. Zo legt u een medisch document voor, opgesteld door een zekere dr. Carlos van het Gambiaanse RVTH ziekenhuis, dd. 20 november 2011, waarin vermeld wordt dat u opgenomen werd in het vermelde ziekenhuis waarbij malaria bij u werd vastgesteld nadat u door twee onbekende personen naar het ziekenhuis was gebracht (zie administratief dossier). Hierbij dient opgemerkt te worden dat in dit document niets vermeld staat over de omstandigheden waarin u deze ziekte zou hebben opgelopen, noch over eventuele problemen met de Gambiaanse autoriteiten die eraan vooraf zouden zijn gegaan. Dit door u voorgelegde document wijzigt bijgevolg niets aan de hierboven gemaakte vaststellingen. U overhandigt eveneens een medisch document, opgesteld in België door dr. (D.), waarin vermeld wordt welke littekens er bij u terug te vinden zijn, maar ook deze geneesheer kan uiteraard geen uitspraak doen over de omstandigheden waarin u deze littekens heeft opgelopen. Verder legt u enkele documenten neer ter bevestiging van uw adoptie door Baba Jobe in 1998. Echter, deze adoptie van uw persoon door deze vermelde persoon wordt in deze beslissing op zich niet in twijfel getrokken. Bovendien kan bij het door u voorgelegde document, opgesteld door de 'Gambia Police Force', waarbij uw adoptie goedgekeurd wordt, opgemerkt worden dat dit document de datum van 16 november 1998 vermeldt, terwijl er wel een recente foto van uw persoon op terug te vinden is wat toch hoogst opmerkelijk genoemd kan worden. U legt eveneens enkele door u behaalde diploma's van uw persoon voor uit uw land van herkomst voor maar deze documenten wijzigen om evidente redenen niets aan de hierboven gemaakte vaststellingen. En tenslotte legt u nog enkele algemene internetartikelen voor betreffende het overlijden van Baba Jobe en betreffende de taboesfeer die rond homoseksualiteit heerst in uw land van herkomst. Dit betreffen echter algemene artikelen, waarin uw naam of uw persoon niet vermeld worden, en die geen uitspraak doen over uw persoonlijke problemen zodat ook deze artikelen niets wijzigen aan de hierboven gemaakte pertinente vaststellingen en bemerkingen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 48, 48/3, 48/4 en 48/5 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

Volgens verzoeker is verweerder voorbij gegaan aan een belangrijk punt dat de basis is van verzoekers vrees en dat in rechtstreeks verband staat met Baba Jobe, met name dat Baba Jobe op verdachte wijze is vermoord. Verzoeker wijst erop dat zijn adoptie door Baba Jobe door verweerder nooit in vraag is gesteld. Verweerder heeft echter geen rekening gehouden met verzoekers vrees voor vervolging om reden van zijn familiale band met Baba Jobe, gekend voor zijn banden met de Gambiaanse president, als getuige van misdaden begaan door het regime en als banden hebbende met Gaddafi.

Verder voert verzoeker aan dat verweerder tijdens het eerste gehoor op het CGVS slechts één keer vroeg naar de inhoud van de documenten die hij van Baba Jobe moest bewaren en tijdens het tweede gehoor slechts twee vragen stelde betreffende de precieze inhoud van deze documenten. Indien verweerder precieze vragen over de inhoud van de documenten had gesteld, had verzoeker met nog meer details kunnen verklaren wat Baba Jobe hem verteld had over de documenten.

Waar verweerder niet begrijpt dat verzoeker niet naar de inhoud van de documenten heeft gekeken terwijl hij ze lange tijd in zijn bezit had, herhaalt verzoeker dat zijn adoptievader hem gevraagd had niet

naar de inhoud van de documenten te kijken en ze verborgen te houden en aangezien verzoeker een groot respect had voor zijn adoptievader en hij was opgevoed in deze cultuur van respect, heeft hij zich aan zijn belofte gehouden. Verzoeker benadrukt het belang van respect in de Afrikaanse cultuur en dat hij dit ook tijdens zijn gehoren meerdere malen gemeld heeft. Tevens wijst verzoeker erop dat hij slechts acht jaar oud was toen Baba Jobe hem de documenten overhandigde, dat Baba Jobe een dichte relatie onderhield met verzoekers vader en dat Baba Jobe een rijke man van invloed was.

Verzoeker wijst er vervolgens op dat hij enkel weet wat zijn adoptievader hem over de inhoud van de documenten verteld heeft, zodat het normaal is dat verzoeker enkel kan verklaren hetgeen hem werd verteld. Waar verweerder stelt dat het vragen doet rijzen dat verzoeker op het moment dat hij zich verraden voelde, nog steeds niet in de documenten gekeken heeft, meent verzoeker dat dit een subjectieve houding is en dat het feit dat hij boos is op zijn adoptievader, hem niet doet afwijken van hoe hij opgevoed is. Dat verzoeker de documenten reeds op achtjarige leeftijd kreeg toevertrouwd, was volgens verzoeker omdat Baba Jobe wist dat niemand ooit iemand zo jong er zou van verdenken dergelijke documenten te hebben, zodat de documenten zo lang als mogelijk geheim konden gehouden worden.

Verder meent verzoeker dat verweerder tijdens de twee gehoren op het CGVS nergens de vraag heeft gesteld naar de reden waarom Baba Jobe in januari en september 2011 verzoeker inlichtte over de inhoud van de documenten. Bovendien heeft verzoeker verklaard dat Baba Jobe in januari 2011 wist dat hij in september 2011 zou vrijkomen. Daarnaast wist Baba Jobe dat de documenten ook hemzelf beschuldigen en aldus is het niet verbazend dat hij de tijd heeft genomen om over het publiek maken ervan na te denken. Voorts heeft verweerder geen enkele vraag gesteld omtrent het feit dat verzoeker pas in september 2011 problemen ondervond. Verzoeker werd tijdens zijn bezoek aan de gevangenis in januari 2011 niet afgeluisterd omdat de vrijlating van Baba Jobe toen nog ver genoeg was, maar in september 2011 kregen de autoriteiten schrik voor de informatie die Baba Jobe zou kunnen hebben en kwam de spanning tot een hoogtepunt. Bovendien werd Baba Jobe in maart-april 2011 het slachtoffer van een moordpoging in de gevangenis.

Verzoeker stelt verder dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met het feit dat zijn ogen geblinddoekt waren bij zijn arrestatie in september 2011 en dat de cel waarin hij zich bevond, van boven tot onder donker was.

Betreffende verzoekers betrokkenheid met homoseksuelen stelt verzoeker dat de autoriteiten reeds geruchten gehoord hadden dat verzoeker homoseksuelen hielp en gelet op het feit dat ze nu bepaalde tenlasteleggingen hadden tegen hem, hebben ze er in 2011 van geprofitteerd hem ook voor deze handelingen te straffen. Er kan verzoeker geen gebrek aan precisie verweten worden wat betreft het lot van deze homoseksuelen, noch waar zij bijeenkwamen, nu verzoeker gedurende een zekere tijd werd gevangen gehouden en vervolgens zo snel mogelijk het land heeft verlaten. Daar verzoeker door de autoriteiten en de bevolking zelf als homoseksueel werd gezien, wijst verzoeker ook nog op de situatie van homoseksuelen in Gambia.

Omwille van bovenstaande elementen vraagt verzoeker in hoofddorde dat hem de vluchtelingenstatus zou worden toegekend.

Verzoeker wijst tevens op het risico voor onmenselijke en vernederende behandelingen dat hij loopt gezien zijn band met Baba Jobe, die recent vermoord werd. Verzoeker voegde bij zijn asielaanvraag een medisch attest dat het bewijs levert van zijn littekens. Daarom moet verzoeker in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend. Verzoeker vraagt in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing, in het geval de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich onvoldoende geïnformeerd acht, te vernietigen en het dossier terug te zenden naar de commissaris-generaal voor een nieuw onderzoek.

2.1.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: vier persartikelen in verband met homoseksualiteit in Gambia (stukken 3, 4, 6 en 8), een lijst van artikels omtrent de vervolging van homoseksuelen in Gambia (stuk 5) en een uittreksel uit het Gambiaanse Strafwetboek (stuk 7).

2.2.1. Artikel 48 van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Kan als vluchteling worden erkend de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die te dien einde gesteld worden door de internationale overeenkomsten die België binden”*. Verzoeker beargumenteert niet *in concreto* hoe het voornoemde,

op algemene wijze geformuleerde artikel door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Waar verzoeker stelt dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met zijn familiale band met Baba Jobe en de vrees die hij omwille van de moord op deze laatste koestert, dient opgemerkt dat uit verzoekers asielrelaas blijkt dat hij vervolging vreest omwille van de documenten die Baba Jobe hem zou gegeven hebben en omdat hij homoseksuelen zou gehuisvest hebben in de compound die hij van zijn vader erfde (gehoorverslag CGVS 19 april 2012, p. 7-8). Nergens voert verzoeker aan dat hij in zijn land van herkomst een vrees voor vervolging koestert louter omwille van de familiale band met Baba Jobe. Hij staft evenmin dat een familiale band met Baba Jobe, *in casu* het feit adoptiefzoon te zijn, aanleiding zou geven tot een vrees voor vervolging, zeker nu volgens verzoeker "*Baba Jobe op verdachte wijze is vermoord*".

Waar verzoeker stelt dat verweerder tijdens de gehoren bepaalde vragen al dan niet gesteld heeft of had moeten stellen, dient opgemerkt dat, mede gelet op de voormelde medewerkingsplicht, het de verantwoordelijkheid is van verzoeker om zijn asielrelaas op een zorgvuldige, nauwkeurige en coherente wijze uiteen te zetten en dat het niet aan verweerder is om het gehoor te "sturen". Verzoeker geeft overigens in het verzoekschrift ook niet aan welke gegevens hij dan wel zou kunnen aanbrengen.

Waar verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad, dient opgemerkt dat de precedentenwerking niet aanvaard wordt in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld.

Volgens verzoekers verklaringen verkreeg hij op de leeftijd tussen acht en tien jaar van zijn adoptievader Baba Jobe documenten die de Gambiaanse president in diskrediet konden brengen en die hij daarom gedurende de gevangenschap van zijn adoptievader in het geheim diende te bewaren (gehoorverslag CGVS 30 januari 2013, p. 4, 5 en 6). Nog volgens verzoekers verklaringen werd zijn

adoptievader in 2001 beschuldigd door de Verenigde Naties omwille van zijn betrokkenheid bij bepaalde gebeurtenissen aangaande bloeddiamanten in Sierra Leone tijdens de oorlog aldaar en werd hij in 2004 door de Gambiaanse autoriteiten veroordeeld voor economische misdrijven (gehoorverslag CGVS 19 april 2012, p.7 en 10). Bovendien vertelde zijn adoptievader dat hij betrokken was in andere misdaden, in wapenhandel, in het witwassen van geld, in het doen verdwijnen van mensen die tegen het regime gekant waren en dat hij contacten had met Khadaffi (gehoorverslag CGVS 19 april 2012, p. 8 en 12). Van iemand die dergelijke criminele feiten op zijn kerfstok heeft, kan verwacht worden dat hij beschikt over vertrouwelingen en een uitgebreid netwerk van contacten en medewerkers die hem in staat stelden de voormelde activiteiten te ontplooiën. Bijgevolg is het totaal ongeloofwaardig dat verzoeker op acht- à tienjarige leeftijd degene zou geweest zijn waaraan Baba Jobe de voor de Gambiaanse president bezwarende documenten zou hebben toevertrouwd wanneer hij naar de gevangenis moest. Verzoekers verklaring dat nooit iemand zo jong ervan verdacht zou worden dergelijke documenten te hebben, doet hieraan geen afbreuk, gelet op de immense verantwoordelijkheid die hiermee op de schouders van een acht- à tienjarig jongetje zou worden gelegd, mede in aanmerking genomen dat Baba Jobe over een netwerk van andere mensen beschikt die deze documenten zouden hebben kunnen bewaren. De geloofwaardigheid van verzoekers asielaanpak wordt hierdoor ondermijnd.

Daarenboven komt verzoeker niet verder dan het aanhalen van enkele algemene gebeurtenissen en activiteiten waarin zijn adoptievader betrokken zou zijn geweest en waarover, blijkens de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie'), uitgebreid gesproken werd in de Gambiaanse media. Verzoeker verklaarde echter dat enkel hij en zijn adoptievader op de hoogte waren van het bestaan van de documenten (gehoorverslag CGVS 30 januari 2013, p. 5). Ook betreffende de inhoud van de documenten die hij van zijn adoptievader zou gekregen hebben, kan verzoeker weliswaar enkel weergeven wat Baba Jobe hem tijdens zijn bezoeken aan de gevangenis in januari 2011 en september 2011 verteld zou hebben (gehoorverslag CGVS 19 april 2012, p. 12). Nochtans verklaarde verzoeker dat zijn adoptievader hem in 2011 elk detail uitlegde dat in de documenten stond (gehoorverslag CGVS 19 april 2012, p. 7). Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker niet verder komt dan het aanhalen van algemene en algemeen bekende feiten.

Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaring dat hij op acht- à tienjarige leeftijd documenten zou hebben ontvangen van zijn adoptievader Baba Jobe, is het evenmin geloofwaardig dat verzoeker omwille van deze documenten gearresteerd en opgesloten zou worden. Dit klemt des te meer aangezien verzoeker niet eens kan weergeven waar hij opgesloten werd, hoewel hij meerdere keren naar een ziekenhuis werd overgebracht waarna hij terug naar dezelfde plaats werd geleid (gehoorverslag CGVS 19 april 2012, p. 13 en 15-16). Evenmin kan verzoeker zijn plaats van detentie beschrijven, behalve dan te stellen dat het een donkere kamer was waar er muggen waren en waar hij niet veel kon zien (gehoorverslag CGVS 19 april 2012, p. 13). Dat verzoeker geblinddoekt was, is geen afdoende verklaring, daar niet kan worden aangenomen dat verzoeker gedurende zijn ganse detentieperiode geblinddoekt was. Dat de kamer waarin hij opgesloten zat, donker was, kan er niet aan in de weg staan dat verzoeker een minimale beschrijving van zijn plaats van detentie kan geven. Bovendien legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af omtrent het moment waarop hij kon ontsnappen met de hulp van een dokter van het ziekenhuis. Verzoeker verklaarde immers tijdens zijn tweede gehoor op het CGVS op 30 januari 2013 dat toen hij op 28 november 2011 voor een check-up naar het ziekenhuis moest, met de hulp van een dokter wist te ontsnappen (gehoorverslag CGVS 30 januari 2013, p. 4), terwijl hij tijdens zijn eerste gehoor op het CGVS op 19 april 2012 verklaarde na 28 november 2011 nog zo'n drie keer terug te zijn gegaan naar het ziekenhuis (gehoorverslag CGVS 19 april 2012, p. 15). Derhalve maakt verzoeker zijn detentie en de wijze waarop hij kon ontsnappen niet aannemelijk.

Waar verzoeker aanvoert dat de Gambiaanse autoriteiten hem eveneens beschuldigen de samenkomst van homoseksuelen te vergemakkelijken, dient opgemerkt dat verzoeker ook hieromtrent tegenstrijdige verklaringen aflegde. Verzoeker verklaarde aanvankelijk dat hij zijn homoseksuele vrienden in de compound van zijn vader liet wonen vanaf 2009 (gehoorverslag CGVS 19 april 2012, p. 14), terwijl verzoeker later verklaarde dat zijn homoseksuele vrienden reeds in 2006 in de compound van zijn vader konden verblijven (gehoorverslag CGVS 30 januari 2013, p. 7). Verder verklaarde verzoeker dat hij op school een vriend, Sehou, had, die homoseksueel was en die hem over de problemen van homoseksuelen in Gambia vertelde (gehoorverslag CGVS 19 april 2012, p. 13). Verzoeker verklaarde tevens dat hij en Sehou zeventien waren wanneer Sehou hem inlichtte (gehoorverslag CGVS 19 april 2012, p. 14). Vervolgens verklaarde verzoeker dat Sehou in 2006 gearresteerd werd voor hij hem kende en dat Sehou sinds 2006 steeds in de gevangenis heeft gezeten (gehoorverslag CGVS 19 april 2012, p. 15). De Raad ziet niet in hoe Sehou verzoeker op school kon inlichten over de problemen van

homoseksuelen in Gambia wanneer hij sinds 2006 en van voor verzoeker hem kende, in de gevangenis zit. Daarenboven wijst de Raad erop dat verzoeker in 2006, aangezien hij in 1992 geboren is (gehoorverslag CGVS 19 april 2012, p. 2), ongeveer veertien jaar oud was, terwijl Sehou hem volgens zijn verklaringen zou hebben ingelicht over de problemen van homoseksuelen in Gambia toen zij beiden zeventien jaar oud waren. Bovendien stelt de bestreden beslissing terecht vast dat verzoeker er niet in slaagt op afdoende wijze te verklaren op welke wijze de autoriteiten ervan op de hoogte zijn gekomen dat verzoeker homoseksuelen in de compound van zijn vader liet verblijven, behalve dan te stellen dat iemand het verteld zou hebben zonder echter te kunnen zeggen wie (gehoorverslag CGVS 30 januari 2013, p. 7). Bijgevolg kan verzoeker evenmin aannemelijk maken een vrees voor vervolging te koesteren vanwege de Gambiaanse autoriteiten omdat hij de samenkomst van homoseksuelen zou hebben vergemakkelijkt.

Aangezien verzoeker de problemen met de Gambiaanse autoriteiten omwille van hulp aan homoseksuelen niet aannemelijk kon maken, kan evenmin geloof gehecht worden aan zijn in zijn verzoekschrift opgeworpen vrees voor vervolging omdat hij zelf als homoseksueel aanzien zou worden door de Gambiaanse autoriteiten en bevolking. Dit klemt des te meer daar verzoeker dit element, blijkens een lezing van de gehoorverslagen, niet eerder heeft opgeworpen. Gelet op de op hem rustende medewerkingsplicht kan dit nochtans wel van verzoeker verwacht worden. De stukken die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt in verband met homoseksualiteit in Gambia (stukken 3-8), kunnen deze vaststellingen niet wijzigen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Verzoeker voert inzake de subsidiaire beschermingsstatus geen ander element aan dan hetgene wordt gesteld in het kader van het vluchtelingenschap. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. De verwijzing naar een medisch attest is gelet op verzoekers vastgestelde ongelooftwaardigheid niet dienstig.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS